

Forandring, der er foregaaet med det, er, efter Udvalgets Formening, ikke ſaa væſentlig, at det ſkulde afholde Thinget fra at gaae ind paa ſamme. Formaalet med Loven har jo været, at den uden væſentlig Hindring ſkulde tillade Confirmation 2 Gange om Aaret paa Landet. Nu er det jo lagt i Communens Haand, naar et overveiende Antal derom er enigt, uden videre Omſtændigheder at ſaae det opnaaet. Forſlaget, ſom det foreligger, er eenſtemmigt vedtaget i Landſthinget, og den Udtalelſe, ſom der hørtes af den høitærede Premierminiſter paa Cultusminiſterens og egne Begne, giver os jo ogſaa Udſigt til, naar Lovforſlaget bliver vedtaget uforandret, at det da vil blive vedtaget i Statsraadet. Paa Grund heraf ſkal jeg tillade mig at tilraade Thinget at vedtage Lovforſlaget uforandret.

Gomard: Som Medlem af det Udvalg, der har været nedſat om denne Lov, er jeg ogſaa enig i at anbefale det ærede Thing at vedtage Loven ſaaledes, ſom den er kommen tilbage til os fra Landſthinget. Imidlertid troer jeg, det ikke overlødigt at rette det Spørgsmaal til den høitærede Indenrigsminiſter, ſom jeg haaber her vil tage Ordet paa Cultusminiſterens Begne, hvad der ſkal forſtaaes ved Udtrykket „det overveiende Antal.“ Det er noget forſkjelligt fra den Benævneſe, ſom man ellers bruger, nemlig et Fleertal, en Majoritet; kortſagt, naar man vil betegne, at der ſkal være mere end Halvdelen. Jeg ſkal ikke negte, at, derſom dette Udtryk blev underkaftet en anden Fortolkning end den, jeg og flere med mig ville lægge ind deri, ſaa kunde der let deraf opſtaa adſkillige Forviklinger. Der er et andet Spørgsmaal, ſom jeg med det ſamme vil knytte dertil, og det er, om den af det overveiende Fleertal vedtagne Afgjørelſe ſkal vedblive at gjælde, eller om der for hvert Aar ſkal finde en lignende Afgjørelſe Sted?

Lindberg: Det har rigtignok undret mig i høi Grad, at dette ſimple Lovforſlag er kommet tilbage med den Tilſøining, det har modtaget i Landſthinget; thi jeg kan ſlet ikke forſtille mig, hvorledes Folk med Forſtand kunne ville ſætte ſig imod, at der bliver holdt to Gange Confirmation om Aaret. Det er jo Noget, ſom ikke kan medføre den allerminſte

Uleilighed uden for Præſten. Vil Fleertallet i et Sogn ikke benytte ſig deraf, og kun lade deres Børn confirmeres til Paafſte, og anſee denne Tid for at være den meeft paſſende, ſaa er det jo ſlet ikke fornødent at rette ſig derefter; men derimod ſeer jeg nok, at ſelv dette i mine Mine urimelige Tillæg kan foranledige nogle Fortrædeligheder hiſt og her i Sognet, fordi der maaſkee er Nogle, ſom, naar et ſaadant Spørgsmaal bliver overladt til deres Afgjørelſe, kunne faſte ſig i en Klump, og derved danne en Slags Majoritet, men det ſaaer man jo at finde ſig i. Lad os blot tage Loven, ſaaledes ſom den er, ſaa at der bliver Tilladelse for Præſterne til at confirmere to Gange om Aaret; thi ſaa ſkulle Menighederne nok ſnart komme efter at foretrække det, da det altid vil være til nogen Nytte for adſkillige Familier i Communen; og det kan umulig blive ved at holde ſig ſaaledes, om der ogſaa for Diebliffet ſkulde reiſe ſig en anden Betragtning, at Fleertallet ſkulde kunne forhindre den mindre Deel i det Sogn, hvori de boe, fra at ſaae en ſaadan Afgang til at ſaae deres Børn confirmerede. Jeg veed, at det paa Landet har ſtor Betydning for Forældre, at deres Børn ſnart kunne komme i en ſaadan Stilling, at de ſelv kunne erhverve deres Brød, og jeg mener derfor, at det er godt, at Loven kommer ud. Hovedſagen er, at der bliver givet Præſterne Tilladelse til at kunne confirmere to Gange om Aaret, og, naar ſaa tillige Sognebaandet bliver løſt, ſaa ſkal man nok ſee, at de Herrer Præſter blive meget ſoielige, og det Andet reitter ſig nok derefter.

Saſ: Jeg kan ikke indſee, at den Redaction, om jeg maa kalde den ſaaledes, hvori Loven er kommen fra Landſthinget, indeholder ſaamange Banſteligheder, ſom den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 3die Valgfreds (Hammerich) gjorde opmærksom paa; thi, naar et overveiende Antal af Menigheden eller en Majoritet forlanger, at der ſkal afholdes Confirmation to Gange om Aaret, ſaa ſtaaer dette ved Magt, indtil Majoriteten atter ſiger Nei: vi ville kun have Confirmation een Gang om Aaret. De behøve naturligtviis ikke at forlange det hvert Aar. — Forøvrigt maa jeg